

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej również na pytanie 3: Czy w świetle pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji dotyczących wynagradzania, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie osobie dyskryminowanej ze skutkiem wstecznym wynagrodzenia według najwyższego stopnia w jej grupie zaszerogowania?

Czy skutek prawny w postaci naruszenia zakazu dyskryminacji wynika tutaj z pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej, w tym wypadku przede wszystkim z dyrektywy 2000/78/WE, lub czy roszczenie to wynika jedynie z przewidzianej prawem europejskim odpowiedzialności odszkodowawczej państwa z tytułu nieprawidłowej transpozycji zasad wytyczonych przez prawo Unii?

- 5) Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej dopuszczalny jest krajowy środek, który uzależnia istnienie roszczenia o zapłatę (zaległego) wynagrodzenia lub roszczenia odszkodowawczego od tego, czy sędziowie zgłosili dane roszczenie w krótkim odstępie czasowym?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1-3: Czy w wyniku wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej można stwierdzić, że ustawa przejściowa, mocą której sędziowie pozostający w stosunku pracy zostają zaszerogowani w ramach nowego systemu na podstawie samej kwoty ich wynagrodzenia podstawowego uzyskanego w dniu wejścia w życie przepisów przejściowych zgodnie ze starą (o charakterze dyskryminującym) regulacją dotyczącą wynagradzania sędziów i na podstawie której to kwoty oblicza się dalszy awans do wyższych grup zaszerogowania, niezależnie od rzeczywistego okresu doświadczenia zawodowego sędziego wyłącznie na podstawie okresu doświadczenia zdobytego od momentu wejścia w życie ustawy przejściowej, stanowi — trwające do momentu odpowiedniego uzyskania najwyższej grupy zaszerogowania — kontynuację istniejącej dyskryminacji ze względu na wiek?
- 7) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 6: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego trwającego w sposób nieograniczony nierównego traktowaniu z celem ustawodawczym, na podstawie którego w drodze ustawy przejściowej ochronie powinny podlegać nie (tylko) istniejące prawa nabyte czynnych sędziów, lecz (również) oczekiwanie prognozowanego na podstawie starej regulacji dotyczącej wynagradzania sędziów wzrostu dochodu w danej grupie zaszerogowania i nowi sędziowie mieliby być lepiej wynagradzani niż czynni sędziowie? [Or. 3]

Czy trwającą dyskryminację czynnych sędziów można w ten sposób uzasadnić, że alternatywna regulacja (indywidualne zaszerogowanie również czynnych sędziów w oparciu o okres doświadczenia) byłaby związana z podwyższonym nakładem administracyjnym?

- 8) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu w pytaniu 7: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii

Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania również dla czynnych sędziów, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie czynnym sędziom ze skutkiem wstecznym oraz nieprzerwanie wynagrodzenia według najwyższego stopnia w ich grupie zaszerogowania?

- 9) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytania 1-3 oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie 6: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej uregulowanie ustawy przejściowej przyznające czynnym sędziom, którzy w chwili obowiązywania przepisów przejściowych osiągnęli określony wiek, szybszy wzrost wynagrodzenia w porównaniu z sędziami młodszymi w chwili obowiązywania przepisów przejściowych, stanowi bezpośrednią lub pośrednią dyskryminację ze względu na wiek?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 9: Czy wykładnia pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie uzasadnieniu tego nierównego traktowania z celem ustawodawczym, w myśl którego to nie suma praw nabytych w chwili obowiązywania przepisów przejściowych powinna podlegać ochronie, lecz wyłącznie oczekiwanie wzrostu dochodu w danej grupie zaszerogowania?
- 11) W przypadku zaprzeczenia uzasadnieniu opisanego w pytaniu 10: Czy w świetle wykładni pierwotnego lub wtórnego prawa Unii Europejskiej do momentu wdrożenia wolnej od dyskryminacji regulacji wynagradzania również dla czynnych sędziów, dopuszczalny jest inny skutek prawny niż przyznanie wszystkim czynnym sędziom ze skutkiem wstecznym oraz w sposób nieprzerwany tego samego wzrostu wynagrodzenia, co wymienionym w pytaniu 9 uprzywilejowanym sędziom?

(<sup>1</sup>) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli (Włochy) w dniu 17 stycznia 2013 r. — Mascolo przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca**

(Sprawa C-22/13)

(2013/C 86/20)

Język postępowania: włoski

**Sąd odsyłający**

Tribunale di Napoli

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Raffaella Mascolo

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa dotyczące sektora szkolnictwa [zezwalające na zawieranie kolejnych umów na czas określony, bez przerywania ciągłości, z tym samym nauczycielem nieokreśloną ilość razy, również w celu zaspokojenia stałego zapotrzebowania na personel], stanowią środki o skutku równoważnym w rozumieniu klauzuli 5 dyrektywy 1999/70/WE <sup>(1)</sup>?
- 2) Kiedy należy uznać, że stosunek pracy jest zawarty z „państwem”, w rozumieniu klauzuli 5 dyrektywy 1999/70/WE, w szczególności w świetle znaczenia wyrażenia „szczególne gałęzie lub grupy pracowników” i w konsekwencji, iż może uzasadniać skutki inne niż w przypadku stosunku pracy z podmiotem prywatnym?
- 3) Czy uwzględniając wyjaśnienia, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/78/WE <sup>(2)</sup> i art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE <sup>(3)</sup>, pojęcie warunków pracy, o którym mowa w klauzuli 4 dyrektywy 1999/70/WE, obejmuje również skutki niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy; w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie — czy różnica między skutkami normalnie przewidzianymi w prawie krajowym dla niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy na czas nieokreślony i na czas określony jest uzasadniona w świetle klauzuli 4?
- 4) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy, zabronione jest, by państwo przedstawiało w postępowaniu dotyczącym wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej krajowe przepisy prawa w sposób celowo niezgodny z prawdą i czy sąd jest zobowiązany — wobec braku innej wykładni prawa krajowego w podobny sposób spełniającej wymogi wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej — dokonywać wykładni prawa krajowego w możliwym zakresie zgodnie z wykładnią zaproponowaną przez to państwo?
- 5) Czy warunki, mające zastosowanie do umowy lub do stosunku pracy, o których mowa w dyrektywie 91/533/EWG <sup>(4)</sup>, a w szczególności w art. 2 ust. 1 i 2 lit. e), obejmują wskazanie sytuacji, w których umowa o pracę na czas określony może zostać przekształcona w umowę na czas nieokreślony?
- 6) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie — czy zmiana z mocą wsteczną ram prawnych w sposób niegwarantujący pracownikowi możliwości dochodzenia swoich praw określonych w dyrektywie lub przestrzegania warunków pracy określonych w dokumencie będącym podstawą zatrudnienia, jest sprzeczna z art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/533/EWG i z celami, o których mowa w dyrektywie 91/533/EWG, a w szczególności w motywie drugim?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Dz.U. L 175, s. 43

- <sup>(2)</sup> Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16
- <sup>(3)</sup> Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przerwana), Dz.U. L 204, s. 23.
- <sup>(4)</sup> Dyrektywa Rady z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącego informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy, Dz.U. L 288, s. 32.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 24 stycznia 2013 r. — ASS.I.CA. i Krafts Foods Italia SpA przeciwko Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino” i in.**

(Sprawa C-35/13)

(2013/C 86/21)

Język postępowania: włoski

### Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

### Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: ASS.I.CA. i Krafts Foods Italia SpA

Druga strona postępowania: Associazioni fra produttori per la tutela del „Salame Felino” i in.

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 rozporządzenia nr 2081/92 <sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on możliwość powoływania się przez stowarzyszenie producentów na prawo do wyłącznego używania, [w ramach Unii Europejskiej], nazwy pochodzenia geograficznego używanej na terytorium danego państwa członkowskiego dla oznaczenia pewnego rodzaju kielbasy, bez uprzedniego uzyskania od tego państwa członkowskiego prawnie wiążącego środka określającego granice obszaru geograficznego, na którym odbywa się produkcja, oraz ewentualne wymogi, które producenci muszą spełniać, aby korzystać z prawa do używania tej nazwy?
- 2) Jaki system, w świetle postanowień rozporządzenia [EWG] nr 2081/92, ma zastosowanie na rynku [Unii Europejskiej], a także na rynku danego państwa członkowskiego, w odniesieniu do nazwy geograficznej, która nie uzyskała rejestracji przewidzianej w tym rozporządzeniu?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych; Dz.U. L 208, s. 1.